

Василь Лищук з Травневого на сторінках «Гомону» дебютував кілька літ тому. Тоді він був пасічником КСП «Набережне». А зацікавив він журналістів фаховими знаннями і глибокими роздумами про бджолярство. Курс молодого пасічника Василь Васильович пройшов у Григорія Матчука з Чеських Новин. Причому, літній наставник навчав за досить своєрідною методикою: показував, але нічого не пояснював. Мовляв, воруши мізками, якщо хочеш щось допетрати. І Василь виявився досить здібним учнем. А свою повагу до юного бджоляра Григорій Матчук згодом виявляв у листах, коли його підопічний служив в армії. До речі, у дев'яностолітньому віці писав листи без окулярів. І нині Василь Васильович радить тим, у кого падає зір, рецепт Матчука: закапувати в очі сік із свіжого огірка і травневого меду у пропорції 1:1.

Років сім Василь Лищук був пасічником у колективному сільгоспідприємстві

«Набережне». Спочатку в господарстві з розумінням поставилися до спеціаліста і його справи. Але згодом сільгоспідприємство розвалювалося не по днях, а по годинах, відтак пасіка опинилася на задвірках. Голова правління на неї махнув рукою і, зрозуміло, ніякої допомоги не надавав. Здавалося, все пішло шкереберть.

У розпачі пасічник з Травневого уже помишляв взяти свій пай і хазяйнувати на землі. Але його наміри несподівано остудили керівники приватного підприємства «Агро-Експрес-Сервіс» і ВСК «Прогрес» цього ж приватного підприємства Микола Шумивода і Степан Корзан. Досвідчені господарники, а, головне, мудрі люди запропонували Василю Васильовичу знову повернутися на бджолярські круги. І той із задоволенням пристав на цю пропозицію, бо знову мав змогу займатися улюбленою справою.

Нині у володіннях Василя Лищука дев'яносто вуликів і чимало приемних клопо-

Знай наших!

ЗАГНУЗДАВ КОЗАК... БДЖОЛУ

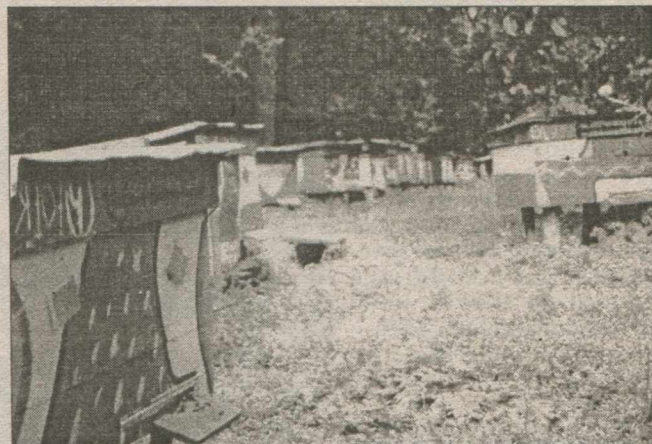

тів. На відміну від колишніх роботодавців, у ПП «Агро-Експрес-Сервіс» пасічнику ні в чому не відмовляють. Не дивно, що є бажання працювати, вдосконалювати фахову майстерність. З Києва Василю Васильовичу постійно надсилають потрібну літературу. А ще з Хмельницького бджоло-розплідника хоче пасічник-ентузіаст завезти матки медоносною бджолою української степової. І хоч ціна однієї сягає 8-12 доларів, але справа варта уваги. Зрештою, Василь Васильович уже має певний досвід роботи з ними.

Нині, каже Василь Васильович, - керівники гос-

січнику, то, зрозуміло, мед у рот не потече. Якщо ж ставитися до бджолярства по-хазяйськи і професійно, то ця галузь сільськогосподарського виробництва вигідна і корисна. Принаймні, у ПП «Агро-Експрес-Сервіс» це зрозуміли. Можливо, і в інших господарствах району по-діловому візьмуться за справу. Тут, як кажуть, і карти всім у руки, адже у технікумі ветеринарної медицини готують висококваліфікованих спеціалістів з бджолярства.

Не знаю, ким стане десятирічний син Василя Васильовича Володя, але вже самостійно доглядає за

подарств не хочуть займатися бджолярством і мотивують свою нехоть тим, що пасіки, мовляв, збиткові для сільгоспідприємств. Звичайно, якщо не сіяти медоносів, не виділяти цукру па-

трьома вуликами. Звісно, не обходиться без батьківських підказок, але на свій вік він знає і вміє багато. Може, буде династія пасічників у Травневому?

Віталій ТАРАСЮК.